

реалізації та розвитку професійних якостей працівника в інтересах підприємства. Тобто, враховуючи рівень виконання вище зазначених умов, безтарифні системи оплати праці можна розділити на заохочувальні, гарантовані та примусові [1].

До заохочувального типу відносяться варіанти безтарифних систем оплати праці, які виконують обидві наведені умови, тобто створюють основи для заохочення працівника до підвищення рівня його трудового внеску в загальний результат.

Примусові системи мають на своїй меті лише націлення працівника на необхідний підприємству результат. Такі системи відрізняються високою напруженістю праці та жорсткими нормативами праці, які компенсуються підвищеним рівнем оплати.

До гарантованих систем відносяться підходи, які не передбачають чіткого нормування праці та обліку її показників, які націлені на забезпечення працівнику певного оговореного рівня заробітної плати.

Таким чином, формуючи ефективну систему оплати праці на підприємстві, керівники підприємства повинні чітко усвідомлювати мету її створення та результат, який вони бажають отримати від трудового колективу.

Література:

1. Ким М.Н. Экономика труда и социально-трудовые отношения: учебное пособие. Х.: Издательство «Точка», 2015. 307 с.
2. Залюбінська Л.М., Скорик М.Л. Управління персоналом: підручник. Ч. 1. Одеса: Видавництво Одеського національного університету ім. І.І. Мечникова, 2016. 250 с.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Нсенгімана Б.Ж.

*Науковий керівник: Кирчата І.М., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Функціонування будь-якої системи – процес, який можна декомпонувати на взаємозалежні між собою динамічні процеси.

Модель системи необхідно будувати на основі понять теорії систем, тоді вона представляється у вигляді обов'язково складної системи, що володіє певними властивостями і яка може бути описана деякими графічними, математичними й іншими моделями.

Складні системи та їхнє поводження важко пророчити через наявність величезної кількості прямих і зворотних зв'язків, часто неочевидних із першого погляду. Саме цьому робота механізму управління будь-якої системи починається з визначення необхідної інформації.

Відомо, що роль інформації в управлінському процесі надзвичайно велика.

Якісне виконання управлінських функцій можливо при наявності: інформації про керований об'єкт і його зовнішнє середовище; засобів відображення інформації; зв'язку між діями користувача й реакції об'єкта на ці дії; можливості однозначної реалізації керуючого впливу; зворотному зв'язку й меті керування. В свою чергу, розробка концепції інформаційного забезпечення механізму управління складної системи повинна здійснюватися на основі загальних принципів проектування її інформаційної системи, що ґрунтується на моделі бізнесу, тобто, звільненому від другорядних деталей схематичному описі діяльності системи, що дозволяє: формалізувати бізнес функції й регламентувати структуру бізнес процесів, що відбуваються у системі; визначити припустимі й неприпустимі послідовності дій виконавців, що працюють із інформаційною системою; фіксувати логічні взаємозв'язки даних відповідно до яких зміна якої-небудь інформації викликає послідовність погоджених змін.

Створення інформаційного забезпечення механізму управління організаційною стійкістю складної системи повинне вирішуватися комплексно, з урахуванням наступних аспектів: організаційного (принципи організації інформаційної системи й взаємодії її елементів); технологічного (методи обробки інформації й технологія реалізації цих методів); технічного (можливості обчислювальних засобів й організаційної техніки) [1].

Важливим завданням користувачів всіх рівнів є виконання робіт з керування ресурсами, що направляють на підвищення її стійкості і регулювання у випадку виникнення відхилень від запланованих параметрів. Тому оптимальна організація інформаційного забезпечення є одним з основних факторів, що визначають ефективність керування в цілому.

Обсяг інформації, необхідний користувачеві для реалізації зазначених робіт і прийняття управлінських рішень, є його інформаційною потребою.

Інформаційна база системи інформаційного забезпечення повинна забезпечити правильний вибір первинних відомостей, джерел інформації та показників, що формуються в процесі реалізації механізму управління складних систем.

Удосконалення інформаційної системи управління пропонується проводити за наступними основними напрямками: розширення системи управлінської інформації, що базується на існуючих формах статистичної фінансової звітності, додатковими інформативними показниками, що дозволить комплексно оцінити організаційну стійкість на основі розрахунку всіх груп часткових та інтегральних показників; модифікація розширеної системи управлінської інформації з метою застосування запропонованих моделей управління організаційною стійкістю ВГС; коригування показників розширеної та модифікованої інформаційної бази, що дозволить підвищити ступінь її достовірності та інформативності.

Крім цього, інформаційна база процесу управління організаційною стійкістю складних систем не повинна обмежуватися даними лише фінансової звітності.

Необхідність розширення інформаційної бази процесу управління є нагальною потребою, оскільки її обмеження лише рамками даних фінансової звітності та бухгалтерського обліку звужує можливості та, головне, результативність управління організаційною стійкістю, так як залишає поза увагою принципово важливі фактори, пов'язані з галузевою приналежністю, станом зовнішнього середовища та інших, які можливо врахувати лише за допомогою управлінського обліку.

Література:

1. Живко З.Б. Захист інформації в управлінні системами економічної безпеки підприємства. *Сучасні проблеми інноваційного розвитку держави. Матеріали III МНПК.* Дніпропетровськ: ПДАБА, 2012. Том 7. С. 46-47.

РОЗРОБЛЕННЯ ТА ОБҐРУНТУВАННЯ ІНСТИТУАЛІЗАЦІЇ СИСТЕМИ КОНТРОЛІНГУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Обозна М.Д., Сопельник В.О.

Науковий керівник: Блага В.В., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Численним публікаціям дослідників властивий великий діапазон думок при висвітленні окремих питань загальної проблеми забезпечення економічної ефективності діяльності підприємства, зокрема: вітчизняних вчених – А. Білого, Ю. Іванова [1], А. Тищенко, Н. Кизим, Я. Догадайло [2], В. Колпакова [3] так і зарубіжних – П. Друкера [4], І. Ансофа [5], К. Ноумена, Ф. Котлера [6], Келлера К. [7], М. Портера [8] та інших. Поряд з цим існують питання, які потребують подальшого теоретичного обґрунтування. У тому числі розробка методичних підходів до оцінки ефективності діяльності підприємств сфери спеціалізованого захисту.

Застарілі методи планування і контролю перешкоджають активному розвитку і розширенню, підвищенню ступеня ділової активності підприємства. Умови розвитку ДСЛП «Харківлісозахист» виявили відсутність складових, відповідальних за проведення оцінки результатів функціонування і розробки рекомендацій по досягненню бажаного стану.

Сформований вітчизняний організаційно-економічний механізм управління розвитком підприємства зазнає значних труднощів, які обмежують можливості практичного впровадження системи контролінгу, що обумовлено низкою причин, основними з яких є:

- домінування застарілих методів управлінської діяльності, що характеризуються слабкою координацією і узгодженістю між управлінськими ланками в прийнятті, обробці і реалізації зовнішніх і внутрішніх інформаційних потоків;

- недолік повної і своєчасної інформації про інноваційні управлінські методики, що використовуються на зарубіжних і вітчизняних підприємствах;